Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1906. Wydano i rozesłano dnia 25. kwietnia 1906. Część VII.

Nr. 45.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 27. lutego 1906 L 17.969, w przedmiocie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w Załoźcach.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na zasadzie § 82 ustawy z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51 i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Załoźce na pobór w roku 1906 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 46.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. lutego 1906 L. 31.097, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 25. sierpnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 101, o osuszeniu bagien Rzemieńskich, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 8. lutego 1906 L. 4165.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 25. sierpnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 101, o osuszeniu bagien Rzemieńskich.

§ 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich Rzemień, Dobrynin, Białybór i Tuszyma, powiatu Mieleckiego, jest przedsiębiorstwem spółki wodnej, zawiązanej po myśli § 52 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 i ma być wykonane po myśli § 5 ustawy z dnia 25. sierpnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 101, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i Wydziału spółki wodnej.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa projekt krajowego biura melioracyjnego z roku 1902, który preliminuje koszta robót na 304.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana melioracya obejmuje następujące roboty:

1. regulacyę pięciu potoków: Ruda, Rzemień, Tuszymka, Białybór i Blizna tudzież wykonanie dwunastu rowów osuszających łącznej długości 49.128 km;

2. budowę 93 mostków, 6 kładek, 3 brodów brukowanych, 49 stopni betonowych i 4 szluz betonowych;

3. wykonanie dodatkowych rowów osuszających i objektów, o ile koszta tych robót znajdą pokrycie w rubryce wydatków rozmaitych i nie przewidzianych tudzież w oszczędnościach funduszu budowy;

4. utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat cztery i trwać ma od wiosny 1906 do jesieni 1909.

W czasie tym wzbronione są sprzeczne z projektem prywatne budowle na wymienionych w § 2 potokach.

§ 4.

Koszta projektowanych robót tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowy, utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 25. sierpnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 101.

Zarząd funduszu budowy spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z dnia 25. sierpnia 1905 Dz. u. kr. Nr. 101, datki kraju, państwa i spółki wodnej w wysokości po 101.333 K 33 h mają być wpłacone do funduszu budowy w czterech równych ratach rocznych po 25.333 K 33 h od r. 1906 do r. 1909.

Wypłata datku państwa zależną jest od konstytucyjnego zezwolenia.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, znajdą zastosowanie postanowienia §§ 15 do 19 państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągania datków konkurencyjnych przez Urzędy podatkowe.

Zapasy kasowe funduszu budowy lokowane być mają na 3% rachunku bieżącym w Banku krajowym.

§ 6.

Prowadzenie budowy oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownika budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p. dalej do prowadzenia rachunkowości, może Wydział krajowy powołać według własnego uznania osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały miesięczny dodatek budowlany, odpowiadający trzydziestokrotnej wysokości dyet. O ile czas, za

który dodatek budowlany ma być wypłacony zawiera ułamki miesiąca, należy zaliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty.

Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza polem roboczem, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 26·4 h za 1 kilometr, przy komisyach zaś poza miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymanie delegata, pobory dozorców i sił pomocniczych, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyj zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§ 7.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi odpowiedzialny jest wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy. Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, przedkłada peryodyczne sprawozdanie o postępie robót a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownik budowy przeprowadza zdjęcia terenu, wypracowuje szczegółowe projekty rowów, których koszta przyjęto w kosztorysie od metra bieżącego, sporządza warunki budowy i dostawy, przeprowadza rozprawy ofertowe, przedkłada Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawiera z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwa nad ścisłem wypełnianiem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownik budowy podnosi asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki sprawdza i podpisuje wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dzienniki swych korespondencyi, dzienniki narzędzi,

sprzętów i materyałów, listy wypłat. wykazy należytości za dostarczane materyały i wykonane roboty i dzienniki budowy a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołącza wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 8.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winno kierownictwo budowy, przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli § 86 krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów a mianowicie, które obce grunta materyały i t. p. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich dla ochrony budowli melioracyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót jak przekopów, szkarp, brzegów, cięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopij map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania winien kierownik budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczona jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień § 87 krajowej ustawy wodnej

z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu w fizyczne posiadanie wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczenia, należy ograniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, robota zaś za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów może kierownik budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Do uwidocznienia postępu budowy prowadzi kierownik budowy dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza,
2. liczba robotników według poszczególnych kategoryj oraz ilość fur,
3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz spisanie przeprowadzonych robót tudzież początek i koniec robót,
4. odbiór materyałów budowlanych,
5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę szczególnie zaś opis szkód, wyrządzonych wielką wodą,

6. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,
7. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajoy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego miesiąca zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§ 13.

Tak Administracyi państwa, jak i Wydziałowi spółki przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i Wydziału spółki. Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§ 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Namiestnictwo tudzież wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z kierownika budowy;

c) z delegata Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający. Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu rolnictwa a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

§ 15.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa c. k. Ministerstwu rolnictwa.

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników na wypadek choroby utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz. p. p. Nr. 33, osobna Kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki oraz kierownikowi budowy.

Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Lwów, dnia 27. lutego 1906.

Nr. 47.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Dyrekcyi lasów i dóbr skarbowych we Lwowie z dnia 15. marca 1906 L. 172/pr., o otwarciu nowo utworzonego c. k. Zarządu lasów i dóbr państwowych w Sołotwinie mizuńskiej.

Na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 19. października 1905 L. 28.427/1129, utworzono z części dotychczasowego c. k. okręgu gospodarczego Mizuń nowy okręg gospodarczy z siedzibą służbową w Sołotwinie mizuńskiej (poczta i telegraf w Wygodzie).

Nowo kreowany c. k. Zarząd lasów i dóbr państwowych w Sołotwinie mizuńskiej rozpoczął urzędowanie z dniem 28. stycznia b. r.

Lwów, dnia 20. marca 1906.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. lutego 1906 L. 14.470, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Krzyżówka-Nowy Sącz na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Nowym Sączu, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1895 (Dz. u. kr. Nr. 27) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Krzyżówka-Nowy Sącz na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Sączu przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Krzyżówka-Nowy Sącz, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy:

1. Na drodze Krzyżówka-Muszynka myto drogowe:

a) Od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) halerzy;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 4 (cztery) halerze. Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od pięciu świń lub cieląt, lub od dziesięciu owiec 2 (dwa) halerze.

2. Na drodze Krzyżówka-Krynica-Muszyna myto drogowo-mostowe:

a) Od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) hal;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 6 (sześć) halerzy. Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od pięciu świń lub cieląt lub od dziesięciu owiec 2 (dwa) halerze.

3. Na drodze Krzyżówka-Nowy Sącz myto na dwóch stacyach:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h;

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 22. lutego 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 49.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 23. lutego 1906 L. 16.913, w przedmiocie przedłużenia gminie Leżajsk koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Starem miastem na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie Leżajsk udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1901 (Dz. u. kr. Nr. 34) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Starem miastem na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Gminie Leżajsk, powiatu Łańcuckiego, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod

Starem miastem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ustęp 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 w razie niedopełnienia tego warunku uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia za zgodą politycznej władzy powiatowej przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Leżajsk.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdźca na koniu 2 (dwa) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 6 (sześć) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 2 (dwa) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, buhaja i trzylatki 6 (sześć) h;

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 2 (dwa) h.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 23. lutego 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 50.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. marca 1906 L. 22.349, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jasła na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, na zasadzie § 86 ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr.

Nr. 24 i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Jasła na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa na lat pięć począwszy od roku 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 51.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 24. marca 1906, L. 4313/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 14. marca 1906 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galic. Sejmu krajowego z dnia 11. października 1905 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Turczańskim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Turce zezwala się pobierać w r. 1906 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 53% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r

Nr. 52.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 24. marca 1906 L. 4397/pr., o wyłączeniu gminy i obszaru dworskiego Bodzów z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i wcieleniu ich do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Podgórzu.

Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. marca b. r. L. 492/06 wyłącza się z dniem 1. lipca 1906 gminę i obszar dworski Bodzów z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Skawinie i wciela się je do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Podgórzu.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 53.

Ustawa

z dnia 7. marca 1906 o zaliczeniu gmin Borysław i Tustanowice, powiatu Drohobyckiego, do miejscowości objętych ustawą z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminy Borysław i Tustanowice, powiatu Drohobyckiego, zaliczone zostają do miejscowości objętych ustawą gminną z 3. lipca 1896 (Dz. u. kr. Nr. 51 z r. 1896).

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 7. marca 1906.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 54.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 31. marca 1906 L. 4339/pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 9. marca 1906 raczył zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, powziętą na posiedzeniu z dnia 7. listopada 1904, co do przyjęcia przez kraj poręki za wkładki, lokowane w galicyjskiej kasie oszczędności we Lwowie

U c h w a ł a.

Sejm, zmieniając art. IV. uchwały swej z 27. lutego 1899 (Dz. u. kr. Nr. 35) i z dnia 18. listopada 1902 (Dz. u. kr. Nr. 100), postanawia:

Jak długo trwa gwarancya kraju w art. I. powyższej uchwały z dnia 27. lutego 1899 (Dz. u. kr. Nr. 35) określona, nie może stan kapitałów wkładkowych w galicyjskiej Kasie oszczędności we Lwowie ulokowanych, przewyższać sumy 90,000.000 K.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. marca 1906 L. 11.450.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 55.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 28. lutego 1906 L. 18.859, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Krasne-Gołogóry.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1901 (Dz. u. kr. Nr.

34) koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Krasne-Gołogóry na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Krasne-Gołogóry Wydziałowi powiatowemu w Złoczowie jako władzy zarządzającej, na rzecz tejże drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanaj drogi zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy w Krasnem i Trędowaczu według następującego wymiaru:

a) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 28. lutego 1906.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. marca 1906 L. 26.050, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Lubycza-Józefówka na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 17. lutego 1901 (Dz. u. kr. Nr. 34), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Lubycza-Józefówka, na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy, Lubycza-Józefówka, Wydziałowi powiatowemu w Rawie ruskiej jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tejże drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń, wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch stacyach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 20. marca 19 6.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 57.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 22. marca 1906 L. 37.087, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 68, o regulacyi rzeki Łomnicy z dopływami, ułożone przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 13. czerwca 1904 L. 46.405.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 68, o regulacyi rzeki Łomnicy z dopływami.

§ 1.

Regulacya rzeki Łomnicy od Osmołody do jej ujścia do Dniestru na długości 90·8 kilometrów, Czeczwy od Spasa do projektowanego ujścia do Łomnicy w Tużyłowie na długości 20·6 kilometrów i Duby od Rożniatowa do ujścia do Czeczwy w Swaryczowie na długości 6 kilometrów jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonane w myśl § 6 ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 68 przez Administracyę Państwa przy współudziale Wydziału krajowego.

§ 2

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma generalny projekt rządowy, wypracowany w c. k. Ministerstwie spraw wewnętrznych w r. 1895, preliminujący koszta budowy na 4,777.000 koron. Administracya Państwa jest jednak upoważnioną do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Wydziałem krajowym w granicach sumy kosztorysowej, a to na podstawie opracować się mających projektów szczegółowych, które mają być przedkładane c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

Celem regulacyi jest:

a) skoncentrowanie licznych ramion rzeki w jedno koryto ustalone;

b) ochrona gruntów i zabudowań nadbrzeżnych przed dalszem zrywaniem i uzyskanie rozległych obecnie nieurodzajnych przestrzeni koryta dla kultury;

c) ułatwienie i podniesienie spławności rzeki przez skoncentrowanie wody w jednem stałem i regularnem korycie;

d) zmniejszenie, względnie powstrzymanie dotychczasowych powodzi przez pogłębienie ustalonego koryta i obniżenie wskutek tego teraźniejszego zwierciadła wody.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwadzieścia cztery od r. 1900 począwszy.

W czasie tym zabrania się wszelkich dla projektu szkodliwych budowli prywatnych na Łomnicy w przestrzeni wyżej oznaczonej.

§ 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie wykonanych budowli w czasie trwania budowy i kosztami zarządu mają być pokryte z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 68 i nie mogą przekroczyć sumy kosztorysowej 4,777.000 koron.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach c. k. Namiestnictwa, które z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 68 datki państwa i kraju mają być wypłacane do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) Datek państwowy dotacyi budowli wodnych w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów czyli w kwocie 1,910.800 koron. Gdy z tej dotacyi uiszczono już w siedmiu równych ratach rocznych za czas od r. 1898 do r. 1904 łączną sumę 557.315 K 96 h, wpłaconą będzie reszta tego datku w kwocie 1,353.484 K w 19 (dziewiętnastu) ratach rocznych od r. 1905 do 1923 po 71.236 K rocznie.

b) Datek państwowy z funduszu melioracyjnego w myśl § 6 ustępu 1 ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów w kwocie 955.400 koron. Gdy na rachunek tego datku uiszczono już w siedmiu ratach rocznych za czas od r. 1898 do 1904 łączną sumę 278.658 K 24 h, wpłaconą będzie reszta w kwocie 676.741 K 76 h w 19 (dziewiętnastu) ratach rocznych od r. 1905 do r. 1923 z tych 18 rat po 35.618 K, a ostatnia rata w wysokości 35.617 K 76 h.

c) Datek z funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów w kwocie 1,910.800 koron w dwudziestu czterech ratach rocznych od r. 1900 do r. 1923 włącznie po 79.616 K 66 h rocznie.

Datki konkurencyjne, do których będą pociągani właściciele nadbrzeżnych nieruchomości i właściciele sąsiednich zakładów wodnych w myśl postanowień § 51 ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38 mają służyć na częściowe pokrycie 40% datku z funduszu krajowego.

§ 6.

Raty roczne datków państwa i kraju mają być wypłacane na rzecz funduszu regulacyjnego z góry po konstytucyjnem uchwaleniu preliminarzy

państwowych i krajowych, oraz w miarę każdocześnie udowodnionej potrzeby rzeczywistej.

Datki konkurencyjne stron prywatnych będą ściągane na mocy prawomocnych orzeczeń w drodze politycznej egzekucyi.

§ 7.

Dla oznaczenia datków konkurencyjnych stron prywatnych należy sporządzić odpowiedni kataster i plany i utrzymywać je w czasie trwania budowy w ewidencyi.

§ 8.

Dla prowadzenia robót regulacyjnych oraz pełnienia służby techniczno-administracyjnej utworzy c. k. Namiestnictwo osobny oddział techniczny, składający się z kierownika budowy i potrzebnego personalu pomocniczego. Oddział ten ma przeprowadzać wszelkie pomiary dla projektów szczegółowych, opracowywać projekty szczegółowe i wykonywać roboty regulacyjne i wszelkie inne czynności techniczne według zatwierdzonych projektów pod nadzorem c. k Namiestnictwa.

Każdoczesną siedzibę kierownictwa budowy tudzież przydzielonych mu urzędników technicznych oznaczy c. k. Namiestnictwo na wniosek kierownika budowy.

Rozprawy należące do politycznej administracyi a to w celu wywłaszczenia gruntów, oznaczenia wysokości datków konkurencyjnych i t. p. będą przeprowadzały przy współudziale kierownika budowy lub tegoż zastępcy i wydawały orzeczenia I. instancyi te c. k. Starostwa, w których obrębie przedmiot rozprawy jest położony.

§ 9.

Wszelkie pobory technicznych organów a względnie ich pomocników w czasie budowy tudzież koszta kancelaryjne i koszta komisyjne delegatów Administracyi państwowej i Wydziału krajowego (§ 10) wysłanych dla inspekcyi, kolaudacyi i zestawienia corocznych programów budowy mają być pokrywane z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyj zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Wydziału krajowego oraz c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i c. k. Ministerstwa rolnictwa.

§ 10.

Dla ułożenia programu robót regulacyjnych wykonać się mających w następnym roku zbiera się za inicyatywą c. k. Namiestnictwa raz w roku a to w jesieni w miejscu siedziby urzędowej c. k. kierownictwa budowy komisya składająca się:

a) z wyższego przez c. k. Namiestnictwo delegowanego technicznego urzędnika państwowego;

b) z wyższego przez Wydział krajowy wydelegowanego technicznego urzędnika krajowego;

c) z kierownika budowy.

C. k. Namiestnictwo jest upoważnione w razie potrzeby do częstszego zwoływania tej komisyi.

Komisya w powyższy sposób złożona oznacza protokolarnie na miejscu na podstawie oględzin uregulować się mającej w roku przyszłym przestrzeni z uwzględnieniem dostarczonych przez kierownictwo budowy planów i wyniku badań wstępnych roboty regulacyjne, które na rachunek dotacyi rocznej wynoszącej w przecięciu 199.040 koron włącznie z kosztami zarządu i innymi wydatkami mają być wykonane w roku przyszłym.

Ułożony przez rzeczoną komisyę program i wkreślony przez nią w planach sytuacyjnych projekt na systematyczne uregulowanie przestrzeni, przedłoży c. k. kierownictwo budowy razem ze szczegółowym projektem i kosztorysem wypracowanym przez siebie na podstawie wspomnianego programu c. k. Namiestnictwu, które oceni takowe w porozumieniu z Wydziałem krajowym i przedłoży je c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

Komisya ta jest nadto upoważnioną, zarządzić według potrzeby zmianę robót będących w toku, tudzież wykonanie nowych robót przez nią za pilne uznanych, o ile przez to nie będzie spowodowane ani bezpośrednio ani pośrednio podwyższenie sumy kosztorysowej w granicach przyzwolonych kredytów, z uwzględnieniem zatwierdzonych już zasad regulacyi oraz z zastrzeżeniem, że na te zarządzenia zgodzi się dodatkowo Wydział krajowy i zatwierdzą je dodatkowo interesowane Ministerstwa, którym odnośny protokół należy przedłożyć do decyzyi.

§ 11.

Dzień komisyi, o której mowa w § 10 oznaczy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym na wniosek kierownika budowy.

§ 12.

Gdyby się po zatwierdzeniu przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych i rolnictwa wniosków komisyi i projektów szczegółowych okazało, że objęte programem roboty nie znajdą pokrycia w przyzwolonych na odnośny rok funduszach i ewentualnych oszczędnościach z lat poprzednich, wówczas ma c. k. Namiestnictwo ze względu na niedopuszczalność przekroczenia rocznej dotacyi po wysłuchaniu opinii członków komisyi oznaczonych w § 10 pod a), b) i c) wyłączyć z programu mniej pilne roboty i wstawić je na rachunek dotacyi robót regulacyjnych następnego roku.

§ 13.

Kierownik budowy jest odpowiedzialny za fachowe i ekonomiczne wykonanie robót, za ścisłe zastosowanie się do zatwierdzonych projektów tudzież za to, by preliminowanej na dotyczący rok dotacyi żadną miarą nie przekroczono.

Gdyby się w toku budowy a szczególnie po wyższych wodach okazała konieczna potrzeba zmiany projektu zatwierdzonego lub pewnych części tegoż, winien kierownik budowy bezzwłocznie donieść o tem c. k. Namiestnictwu i przedłożyć równocześnie umotywowany planami poparty wniosek. Do przedsięwzięcia pomniejszych zmian projektu o ile one nie dotyczą kierunku tras i rodzaju zatwierdzonych budowli regulacyjnych, o ile nie spowodują przekroczenia przyzwolonych kosztów, może c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym upoważnić kierownika budowy.

Kierownik budowy powinien się następnie starać o odpowiedne zagajenie odsypisk i odciętych starych koryt i ramion jak niemniej i nadających się do tego nadbrzeżnych gruntów, tudzież o odpowiedne celowi zagospodarowanie uzyskanych już plantacyi wiklowych i o stosowne zużytkowanie do budowy wyprodukowanego materyału wiklowego.

W celu uniknięcia większych kosztów konserwacyjnych, jakieby powstać mogły w razie niezarządzenia natychmiastowej naprawy powstałych przez wysokie wody lub pochód kry pomniejszych uszkodzeń, upoważnia się kierownika budowy do samoistnego zarządzenia koniecznych pomniejszych napraw, o ile one na jednym placu budowy zawierającym pewną grupę budowli nie przekraczają kwoty 2000 K a na ważniejszych budowlach kwoty 200 Koron.

O zarządzeniu odnośnych robót winien kierownik budowy bezzwłocznie zawiadomić c. k. Namiestnictwo i przedłożyć wykaz zarządzonych robót z podaniem prawdopodobnych kosztów tychże.

Zresztą winien kierownik budowy tak przy prowadzeniu budowy jakoteż i przy innych czynnościach urzędowych stosować się ściśle do przepisów i rozporządzeń obowiązujących dla budowli państwowych.

§ 14.

Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z Namiestnictwem we wszystkich czynnościach urzędowych i utrzymuje je przez miesięczne wykazy postępu robót i kwartalne wykazy czynności w ciągłej wiadomości o postępie robót regulacyjnych i o toku spraw z budową w związku będących. O wszystkich niezwykłych wypadkach winien kierownik budowy bezzwłocznie zawiadomić c. k. Namiestnictwo.

§ 15.

Przy nabywaniu gruntów potrzebnych do wykonania robót regulacyjnych należy się zastosować do postanowień galicyjskiej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38. Przy odbieraniu w fizyczne posiadanie wszelkich realności tak czasowo jak i stale wywłaszczonych lub też bezpłatnie na rzecz funduszu budowy odstąpionych spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy powołać odnośny akt wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta nabyte w drodze ugód, wywłaszczenia lub w skutek budowli regulacyjnych winno kierownictwo budowy dokładnie pomierzyć i oznaczyć na gruncie granicznikami przy współudziale zastępcy c. k. Władzy politycznej I. instancyi i w obecności stron interesowanych a po spisaniu dotyczącego protokołu i sporządzeniu dokładnych planów sytuacyjnych nawiązanych z katastrem postarać się o zaintabulowanie tych gruntów na rzecz funduszu regulacyjnego i prowadzić je w ewidencyi.

§ 16.

Wykonywanie właściwych budowli regulacyjnych odbywa się z reguły w drodze przedsiębiorstwa, w którym to celu będzie c. k. Namiestnictwo przeprowadzało rozprawy ofertowe według zasad przyjętych przy ofertowych licytacyach dla państwowych budowli.

Na wniosek kierownika budowy może c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym oddać wykonanie robót właścicielom gruntów nadbrzeżnych lub stronom konkurencyjnym bez rozprawy ofertowej jeżeli przez to nastąpi zaoszczędzenie kosztów lub też osiągnie się inną korzyść, albo przeprowadzić budowę we własnym zarządzie.

§ 17.

W miarę postępu robót wykonywanych przez przedsiębiorstwo tudzież na podstawie przedkładanych przez kierownictwo budowy poświadczeń i raportów budowy, może c. k. Namiestnictwo jako władza kierująca robotami

i administrująca funduszem regulacyjnym, asygnować przedsiębiorstwu częściowe wypłaty na poczet należytości po strąceniu rat kolaudacyjnych.

Raty te można wypłacać przedsiębiorstwu dopiero po zatwierdzeniu aktu kolaudacyjnego przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

Postanowienia powyższe należy odpowiednio uwzględniać przy zawieraniu kontraktu z przedsiębiorstwami.

C. k. Namiestnictwo jest nadto uprawnione wypłacać kierownictwu budowy stosowne zaliczki na roboty, które mają być wykonane we własnym zarządzie z zastrzeżeniem, że kierownictwo budowy złoży z takowych w swoim czasie udokumentowany rachunek, dalej asygnować koszta komisyjne i należytości za zajęte grunta i za odszkodowania.

Wszystkie te wydatki poczynione w myśl postanowień niniejszego paragrafu winien departament rachunkowy c. k. Namiestnictwa zapisywać na rachunek funduszu regulacyjnego.

§ 18.

Z końcem każdego roku a najpóźniej 1. marca następnego roku udziela c. k. Namiestnictwo zamknięcie rachunkowe Wydziałowi krajowemu, któremu przysłuża także prawo wglądnięcia w rachunki szczegółowe.

Jeżeli Wydział krajowy w ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania zamknięcia rachunkowego nie podniesie przeciw niemu zarzutów uważa się rachunek ten za przyjęty, w przeciwnym razie wyjaśni c. k. Namiestnictwo podniesione przez Wydział krajowy wątpliwości i usunie ewentualne zarzuty przedstawieniem stanu rzeczy i motywów. Gdyby atoli Wydział krajowy nie zadowalniał się otrzymanemi wyjaśnieniami, wówczas przedłoży c. k. Namiestnictwo sprawę c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 19.

C. k. Administracya Państwa i Wydział krajowy nadzorują roboty regulacyjne przez swe techniczne organa delegując je od czasu do czasu do podejmowania inspekcyi poszczególnych przestrzeni rzecznych.

Urzędnicy techniczni inspekcyonujący budowę są obowiązani przestrzegać, by budowle regulacyjne prowadzono systematycznie i w należytym porządku i czuwać nad czynnościami kierownika budowy i przydzielonego temuż personalu pomocniczego we wszystkich gałęziach służby, a w szczególności, by zatwierdzone projekty wykonywane zostały bez samowładnej zmiany ze strony kierownika budowy i w granicach zezwolonej kwoty kosztorysowej.

Inspekcyonujący budowę urzędnik techniczny winien o poczynionych podczas inspekcyi spostrzeżeniach przedkładać swej władzy przełożonej dotyczące pisemne sprawozdania.

Inspekcye budowy przez zastępców Wydziału krajowego należy ile możności przeprowadzać równocześnie z inspekcyami przez zastępców c. k. Namiestnictwa.

Zastępcy obydwóch władz mają się przeto co do terminu podjęcia powyższej urzędowej czynności porozumiewać między sobą w krótkiej drodze.

Kierownik budowy jest atoli obowiązany także zastępcy Wydziału krajowego, jeżeli tenże przybędzie sam na miejsce budowy udzielać wszelkich żądanych wyjaśnień i towarzyszyć mu na jego żądanie podczas inspekcyi budowy.

§ 20.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma kierownik budowy przedkładać szczegółowe sprawozdanie w akcyi budowlanej i osiągniętych wynikach budowy wraz z zestawieniem kosztów budowy według kategoryi wydatków i preliminarya kosztów wedle projektu, umieszczać w tem sprawozdaniu ewentualne uwagi odnoszące się do całej budowy i żądać kolaudacyi robót wykonanych w jednorocznym okresie budowy.

To sprawozdanie należy przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do decyzyi, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 21.

Kolaudacyę robót wykonanych przeprowadza komisya, o której mowa w § 10 niniejszego rozporządzenia wykonawczego.

Członkowie komisyi wymienieni w § 10 pod a) i b) oglądają i badają w obecności kierownika budowy wykonane roboty i przeprowadzają kolaudacyę na podstawie sporządzonych przez kierownictwo budowy, a sprawdzonych co do cyfry przez Departament techniczny i rachunkowy c. k. Namiestnictwa raportów budowy, rachunków, tudzież innych dokumentów i przedkładają wynik kolaudacyi z dotyczącymi wnioskami c. k. Namiestnictwu.

Akt kolaudacyjny sprawdzony przez c. k. Namiestnictwo i Wydział krajowy należy następnie przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 22.

W celu utrzymania wykonanych robót regulacyjnych w dobrym stanie po upływie całego okresu budowy oznaczonego w § 3 niniejszego rozporządzenia wykonawczego ma być utworzony w myśl § 5 ustawy krajowej z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 68 osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1) z kwot osiągniętych ze sprzedaży gruntów uzyskanych przez regulacyę jako kapitału zakładowego;

2) z odsetek tego kapitału zakładowego, jakie narosną w ciągu całego okresu budowy;

3) z dochodu uzyskanego ze sprzedaży wikliny, z wydzierżawienia gruntów i t. p. jak niemniej z wartości wiklin używanych do właściwej budowy a wyprodukowanych na gruntach funduszowych nie sprzedanych stronom prywatnym.

Jeżeli dochody z utworzonego tak funduszu nie będą wystarczały na pokrycie kosztów konserwacyi budowli regulacyjnych po upływie oznaczonego w § 3 okresu budowy, wówczas oznaczy się co potrzeba w drodze ustawodawstwa krajowego.

Funduszem konserwacyjnym administruje c. k. Namiestnictwo.

§ 23.

C. k Ministerstwu spraw wewnętrznych zastrzega się prawo wysyłania zastępcy ministeryalnego Departamentu budownictwa wodnego do komisyi oznaczonych w § 10 i 21, w którym to celu c. k. Namiestnictwo winno we właściwym czasie donieść temuż Ministerstwu o miejscu i dniu zbierania się każdorazowej komisyi.

Lwów, dnia 22. marca 1906.

Nr. 58.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 30. czerwca 1904 L. 85.637, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 67, o regulacyi rzeki Soły, ułożone przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 13. czerwca 1904 L. 46.405.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u kr. Nr. 67, o regulacyi rzeki Soły.

§ 1.

Regulacya rzeki Soły na przestrzeni od Rajczy do jej ujścia do Wisły pod Oświęcimem na długości 72·66 kilometrów, wraz z uregulowaniem ujść dopływów: Rokitnika, Żabnicy, Juszczyny, Koszarawy, Łękawki i Wielkiej puszczy po stronie prawej, a potoków Leśny, Żylcy i Kamesznicy po stronie lewej, jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonane w myśl § 6 ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 67 przez Administracyę Państwa przy współudziale Wydziału krajowego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma generalny projekt rządowy wypracowany w c. k. Ministerstwie spraw wewnętrznych w r. 1895 preliminujący koszta budowy na 3.580.000 K.

Administracya Państwa jest jednak upoważnioną do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Wydziałem krajowym w granicach sumy kosztorysowej, a to na podstawie opracować się mających projektów szczegółowych, które mają być przedkładane c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa

Celem regulacyi jest:

a) skoncentrowanie licznych ramion rzeki w jedno koryto ustalone;

b) ochrona gruntów i zabudowań nadbrzeżnych przed dalszem zrywaniem i uzyskanie rozległych obecnie nieurodzajnych przestrzeni koryta dla kultury;

c) ułatwienie i podniesienie spławności rzeki przez skoncentrowanie wody w jednem stałem i regularnem korycie;

d) zmniejszenie względnie powstrzymanie dotychczasowych powodzi przez pogłębienie ustalonego koryta i obniżenie wskutek tego teraźniejszego zwierciadła wody.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat ośmnaście od r. 1900 począwszy.

W czasie tym zabrania się wszelkich dla projektu szkodliwych budowli prywatnych na Sole w przestrzeni wyżej oznaczonej.

§ 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie wykonanych budowli w czasie trwania budowy i kosztami zarządu mają być pokryte z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 67 i nie mogą przekroczyć sumy kosztorysowej 3,580.000 K.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach c. k. Namiestnictwa, które z tegoż funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 67 datki państwa i kraju mają być wpłacane do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) Datek państwowy z dotacyi budowli wodnych w wysokości 40% preliminowanych kosztów czyli w kwocie 1,432.000 K. Gdy z tej dotacyi uiszczono już w siedmiu równych ratach za czas od r. 1898 do r. 1904 łączną sumę 556 889 K 24 h, wpłaconą będzie reszta tego datku w kwocie 875.110 K 76 h w 13 (trzynastu) rocznych ratach od r. 1905 do r. 1917, z tych 12 rat po 67.316 K, a ostatnia rata w wysokości 67.318 K 76 h.

b) Datek państwowy z funduszu melioracyjnego w myśl § 6 ustępu 1 ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116 w wysokości 20 (dwudziestu) procent preliminowanych kosztów w kwocie 716.000 K. Gdy na rachunek tego datku uiszczono już w siedmiu ratach rocznych za czas od r. 1898 do r. 1904 łączną sumę 278.444 K 32 h, wpłaconą będzie reszta w kwocie 437.555 K 68 h w 13 (trzynastu) rocznych ratach od roku 1905 do roku 1917, z tych 12 rat po 33.658 K, a ostatnia rata w wysokości 33.659 K 68 h.

c) Datek z funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów w kwocie 1,432 000 K w ośmnastu równych ratach od r. 1900 do roku 1917 włącznie po 79 555 K 54 h rocznie.

Datki konkurencyjne, do których będą pociągani właściciele nadbrzeżnych nieruchomości i właściciele sąsiednich zakładów wodnych w myśl postanowień § 51 ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, mają służyć na częściowe pokrycie 40% datku z funduszu krajowego.

§ 6.

Raty roczne datków państwa i kraju mają być wypłacane na rzecz funduszu regulacyjnego z góry po konstytucyjnem uchwaleniu preliminarzy

państwowych i krajowych oraz w miarę każdocześnie udowodnionej potrzeby rzeczywistej. Datki konkurencyjne stron prywatnych będą ściągane na mocy prawomocnych orzeczeń w drodze politycznej egzekucyi.

§ 7.

Dla oznaczenia datków konkurencyjnych stron prywatnych należy sporządzić odpowiedni kataster i plany i utrzymywać je w czasie trwania budowy w ewidencyi.

§ 8.

Dla prowadzenia robót regulacyjnych oraz pełnienia służby techniczno-administracyjnej utworzy c. k. Namiestnictwo osobny oddział techniczny, składający się z kierownika budowy i potrzebnego personalu pomocniczego.

Oddział ten ma przeprowadzać wszelkie pomiary dla projektów szczegółowych, opracowywać projekty szczegółowe i wykonywać roboty regulacyjne i wszelkie inne czynności techniczne według zatwierdzonych projektów pod nadzorem c. k. Namiestnictwa.

Każdoczesną siedzibę kierownictwa budowy tudzież przydzielonych mu urzędników technicznych oznaczy c. k. Namiestnictwo na wniosek kierownika budowy.

Rozprawy należące do politycznej administracyi, a to w celu wywłaszczenia gruntów, oznaczenia wysokości datków konkurencyjnych i t. p. będą przeprowadzały przy współudziale kierownika budowy lub tegoż zastępcy i wydawały orzeczenia I. instancyi te c. k. Starostwa, w których obrębie przedmiot rozprawy jest położony.

§ 9.

Wszelkie pobory technicznych organów względnie ich pomocników w czasie budowy tudzież koszta kancelaryjne i koszta komisyjne delegatów Administracyi państwowej i Wydziału krajowego (§ 10) wysłanych dla inspekcyi, kolaudacyi i zestawienia corocznych programów budowy mają być pokrywane z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Wydziału krajowego oraz c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych i c. k. Ministerstwa rolnictwa.

§ 10.

Dla ułożenia programu robót regulacyjnych wykonać się mających w następnym roku zbiera się za inicyatywą c. k. Namiestnictwa raz w roku a to w jesieni w miejscu siedziby urzędowej c. k. kierownictwa budowy komisya składająca się:

a) z wyższego przez c. k. Namiestnictwo delegowanego technicznego urzędnika państwowego;

b) z wyższego przez Wydział krajowy wydelegowanego technicznego urzędnika krajowego;

c) z kierownika budowy.

C. k. Namiestnictwo jest upoważnione w razie potrzeby do częstszego zwoływania tej komisyi.

Komisya w powyższy sposób złożona oznacza protokolarnie na miejscu na podstawie oględzin uregulować się mającej w roku przyszłym przestrzeni z uwzględnieniem dostarczonych przez kierownictwo budowy planów i wyniku badań wstępnych roboty regulacyjne, które na rachunek dotacyi rocznej wynoszącej w przecięciu 198.890 K włącznie z kosztami zarządu i innymi wydatkami mają być wykonane w roku przyszłym.

Ułożony przez rzeczoną komisyę program i wkreślony przez nią w planach sytuacyjnych projekt na systematyczne uregulowanie przestrzeni, przedłoży c. k. kierownictwo budowy razem ze szczegółowym projektem i kosztorysem wypracowanym przez siebie na podstawie wspomnianego programu c. k. Namiestnictwu, które oceni takowe w porozumieniu z Wydziałem krajowym i przedłoży je c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

Komisya ta jest nadto upoważnioną zarządzić według potrzeby zmianę robót będących w toku, tudzież wykonanie nowych robót przez nią za pilne uznanych, o ile przez to nie będzie spowodowane ani bezpośrednio ani też pośrednio podwyższenie sumy kosztorysowej, w granicach przyzwolonych kredytów, z uwzględnieniem zatwierdzonych już zasad regulacyi oraz z zastrzeżeniem, że na te zarządzenia zgodzi się dodatkowo Wydział krajowy i zatwierdzą je dodatkowo interesowane c. k. Ministerstwa, którym odnośny protokół należy przedłożyć do decyzyi.

§ 11.

Dzień komisyi o której mowa w § 10 oznaczy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym na wniosek kierownika budowy.

§ 12.

Gdyby się po zatwierdzeniu przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych i rolnictwa wniosków komisyi i projektów szczególnych okazało, że objęte programem roboty nie znajdą pokrycia w przyzwolonych na odnośny rok funduszach i ewentualnych oszczędnościach z lat poprzednich, wówczas ma c. k. Namiestnictwo ze względu na niedopuszczalność przekroczenia rocznej dotacyi po wysłuchaniu opinii członków komisyi oznaczonych w § 10 pod a) b) i c) wyłączyć z programu mniej pilne roboty i wstawić je na rachunek dotacyi robót regulacyjnych następnego roku.

§ 13.

Kierownik budowy jest odpowiedzialny za fachowe i ekonomiczne wykonanie robót, za ścisłe zastosowanie się do zatwierdzonych projektów, tudzież za to, by preliminowanej na dotyczący rok dotacyi żadną miarą nie przekroczono.

Gdyby się w toku budowy, a szczególnie po wyższych wodach okazała konieczna potrzeba zmiany projektu zatwierdzonego lub pewnych części tegoż, winien kierownik budowy bezzwłocznie donieść o tem c. k. Namiestnictwu i przedłożyć równocześnie umotywowany planami poparty wniosek.

Do przedsięwzięcia pomniejszych zmian projektu o ile one nie dotyczą kierunku tras i rodzaju zatwierdzonych budowli regulacyjnych i o ile nie spowodują przekroczenie przyzwolonych kosztów, może c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym upoważnić kierownika budowy.

Kierownik budowy powinien się następnie starać o odpowiedne zagajenie odsypisk i odciętych starych koryt i ramion, jak niemniej i nadających się do tego nadbrzeżnych gruntów tudzież o odpowiedne celowi zagospodarowanie uzyskanych już plantacyj wiklowych i o stosowne zużytkowanie do budowy wyprodukowanego materyału wiklowego.

W celu uniknięcia większych kosztów konserwacyjnych, jakieby powstać mogły w razie niezarządzenia natychmiastowej naprawy powstałych przez wysokie wody lub pochód kry pomniejszych uszkodzeń, upoważnia się kierownika budowy do samoistnego zarządzenia koniecznych pomniejszych napraw o ile one na jednym placu budowy zawierającym pewną grupę budowli nieprzekraczają kwoty 2000 K, a na ważniejszych budowlach kwoty 200 K.

O zarządzeniu odnośnych robót winien kierownik budowy bezzwłocznie zawiadomić c. k. Namiestnictwo i przedłożyć wykaz zarządzonych robót z podaniem prawdopodobnych kosztów tychże.

Zresztą winien kierownik budowy tak przy prowadzeniu budowy jakoteż i przy innych czynnościach urzędowych stosować się ściśle do przepisów i rozporządzeń obowiązujących dla budowli państwowych.

§ 14.

Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z Namiestnictwem we wszystkich czynnościach urzędowych i utrzymuje je przez miesięczne wykazy postępu roboty i kwartalne wykazy czynności w ciągłej wiadomości o postępie robót regulacyjnych i o toku spraw z budową w związku będących. O wszystkich niezwykłych wypadkach winien kierownik budowy bezzwłocznie zawiadomić c. k. Namiestnictwo.

§ 15.

Przy nabywaniu gruntów potrzebnych do wykonania robót regulacyjnych należy się zastosować do postanowień galicyjskiej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38. Przy odbieraniu w fizyczne posiadanie wszelkich realności, tak czasowo jak i stale wywłaszczonych lub też bezpłatnie na rzecz funduszu budowy odstąpionych spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy powołać odnośny akt wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta nabyte w drodze ugód, wywłaszczenia lub wskutek budowli regulacyjnych, winno kierownictwo budowy dokładnie pomierzyć i oznaczyć na gruncie granicznikami przy współudziale zastępcy Władzy politycznej I. instancyi i w obecności stron interesowanych, a po spisaniu dotyczącego protokołu i sporządzeniu dokładnych planów sytuacyjnych nawiązanych z katastrem postarać się o zaintabulowanie tych gruntów na rzecz funduszu regulacyjnego i prowadzić je w ewidencyi.

§ 16.

Wykonywanie właściwych budowli regulacyjnych odbywa się z reguły w drodze przedsiębiorstwa, w którym to celu będzie c. k. Namiestnictwo przeprowadzało rozprawy ofertowe według zasad, przyjętych przy ofertowych licytacyach dla państwowych budowli.

Na wniosek kierownika budowy może c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym oddać wykonanie robót właścicielom gruntów nadbrzeżnych lub stronom konkurencyjnym bez rozprawy ofertowej, jeżeli przez to nastąpi zaoszczędzenie kosztów lub też osiągnie się inną korzyść albo też przeprowadzić budowę we własnym zarządzie.

§ 17.

W miarę postępu robót wykonywanych przez przedsiębiorstwo tudzież na podstawie przedkładanych przez kierownictwo budowy poświadczeń i raportów budowy może c. k. Namiestnictwo jako władza kierująca robotami i administrująca funduszem regulacyjnym, asygnować przedsiębiorstwu częściowe wypłaty na poczet należytości po strąceniu rat kolaudacyjnych. Raty te można wypłacać przedsiębiorstwu dopiero po zatwierdzeniu aktu kolaudacyjnego przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

Postanowienia powyższe należy odpowiednio uwzględniać przy zawieraniu kontraktu z przedsiębiorcami.

C. k. Namiestnictwo jest nadto uprawnione wypłacać kierownictwu budowy stosowne zaliczki na roboty, które mają być wykonane we własnym zarządzie z zastrzeżeniem, że kierownictwo budowy złoży z takowych w swoim czasie udokumentowany rachunek, dalej asygnować koszta komisyjne i należytości za zajęte grunta i za odszkodowania. Wszystkie te wydatki poczynione w myśl postanowień niniejszego paragrafu winien departament rachunkowy c. k. Namiestnictwa zapisywać narachunek funduszu regulacyjnego.

§ 18.

Z końcem każdego roku a najpoźniej 1. marca następnego roku udziela c. k. Namiestnictwo zamknięcia rachunkowe Wydziałowi krajowemu, któremu przysłuża także prawo wglądnięcia w rachunki szczegółowe.

Jeżeli Wydział krajowy w ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania zamknięcia rachunkowego nie podniesie przeciw niemu zarzutów, uważa się rachunek ten za przyjęty, w przeciwnym razie wyjaśni c. k. Namiestnictwo podniesione przez Wydział krajowy wątpliwości i usunie ewentualne zarzuty przedstawieniem stanu rzeczy i motywów. Gdyby atoli Wydział krajowy niezadawalniał się otrzymanemi wyjaśnieniami wówczas przedłoży c. k. Namiestnictwo sprawę c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do rostrzygnięcia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 19.

C. k. Administracya Państwa i Wydział krajowy nadzorują roboty regulacyjne przez swe techniczne organa, delegując je od czasu do czasu do podejmowania inspekcyi poszczególnych przestrzeni rzecznych.

Urzędnicy techniczni inspekcyonujący budowę są obowiązani przestrzegać, by budowle regulacyjne prowadzono systematycznie i w należytym porządku i czuwać nad czynnościami kierownika budowy i przydzielonego temuż personalu pomocniczego we wszystkich gałęziach służby, a w szczególności, by zatwierdzone projekty wykonywane zostały bez samowładnej zmiany ze strony kierownika budowy i w granicach zezwolonej kwoty kosztorysowej.

Inspekcyonujący budowę urzędnik techniczny winien o poczynionych podczas inspekcyi spostrzeżeniach przedkładać swej władzy przełożonej dotyczące pisemne sprawozdania.

Inspekcye budowy przez zastępców Wydziału krajowego należy ile możności, przeprowadzać równocześnie z inspekcyami przez zastępców c. k. Namiestnictwa.

Zastępcy obydwóch władz mają się przeto co do terminu podjęcia powyższej urzędowej czynności porozumiewać między sobą w krótkiej drodze.

Kierownik budowy jest atoli obowiązany także zastępcy Wydziału krajowego, jeżeli tenże przybędzie sam na miejsce budowy udzielać wszelkich żądanych wyjaśnień i towarzyszyć mu na jego żądanie podczas inspekcyi budowy.

§ 20.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma kierownik budowy przedkładać szczegółowe sprawozdanie o akcyi budowlanej i osiągniętych wynikach budowy wraz z zestawieniem kosztów budowy według kategoryi wydatków i preliminarya kosztów wedle projektu umieszczać w tem sprawozdaniu ewentualne uwagi odnoszące się do całej budowy i żądać kolaudacyi robót wykonanych w jednorocznym okresie budowy.

To sprawozdanie należy przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do decyzyi w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 21.

Kolaudacyę robót wykonanych przeprowadza komisya, o której mowa w § 10 niniejszego rozporządzenia wykonawczego

Członkowie komisyi wymienieni w § 10 pod a) i b) oglądają i badają w obecności kierownika budowy wykonane roboty i przeprowadzają kolaudacyę na podstawie rachunków sporządzonych przez kierownictwo budowy, a sprawdzonych co do cyfry przez Departament techniczny i rachunkowy c. k. Namiestnictwa, raportów budowy, rachunków, tudzież innych dokumentów i przedkładają wynik kolaudacyi z dotyczącymi wnioskami c. k. Namiestnictwu.

Akt kolaudacyjny sprawdzony przez c. k. Namiestnictwo i Wydział krajowy należy następnie przedłożyć c. k Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§ 22.

W celu utrzymania wykonanych robót regulacyjnych w dobrym stanie po upływie całego okresu budowy oznaczonego w § 3 niniejszego rozporządzenia wykonawczego ma być utworzony w myśl § 5 ustawy krajowej z dnia 29. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 67 osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1) z kwot osiągniętych ze sprzedaży gruntów uzyskanych przez regulacyę jako kapitału zakładowego;

2) z odsetek tego kapitału zakładowego, jakie narosną w ciągu całego okresu budowy;

3) z dochodu uzyskanego ze sprzedaży wikliny, z wydzierżawiania gruntów i t. p. jak niemniej z wartości wiklin używanych do właściwej budowy a wyprodukowanych na gruntach funduszowych nie sprzedanych stronom prywatnym.

Jeżeli dochody z utworzonego tak funduszu nie będą wystarczały na pokrycie kosztów konserwacyi budowli regulacyjnych po upływie oznaczonego w § 3 okresu budowy, wówczas oznaczy się co potrzeba w drodze ustawodawstwa krajowego.

Funduszem konserwacyjnym administruje c. k. Namiestnictwo.

§ 23.

C. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych zastrzega się prawo wysyłania zastępcy ministeryalnego Departamentu budownictwa wodnego do komisyi oznaczonych w § 10 i 21, w którym to celu c. k. Namiestnictwo winno we właściwym czasie donieść temuż Ministerstwu o miejscu i dniu zbierania się każdorazowej komisyi.

Lwów, dnia 22. marca 1906.

Nr. 59.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiej Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 2. kwietnia 1906 L. 40.973, dotyczące ustanowienia jezdnego na półrocze letnie 1906.

Jezdne pocztowe od konia i od myriametra ustanawia się za czas od 1. kwietnia 1906 do 30. września 1906 jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdę extra pocztą K	Za jazdę extra pocztą h	Za jazdę pocztą zwyczajną K	Za jazdę pocztą zwyczajną h
Przemyśl, Żółkiew, Tarnopol	1	94	1	62
Lwów, Sambor, Stryj, Złoczów	1	98	1	65
Brzeżany, Czortków, Stanisławów, Tarnów . .	2	03	1	69
Kołomyja, Kraków, Rzeszów, Sanok, Wadowice	2	09	1	74
Nowy Sącz	2	22	1	85

W wymiarze należytości za wozy stacyjne, poczęstnego dla pocztyliona i należytości za smarowanie wozu nie zaszła żadna zmiana.

Lwów, dnia 2. kwietnia 1906.

Seferowicz w. r.

Nr. 60.

U s t a w a

z dnia 18. marca 1906, o zezwoleniu gminie Szczerzec, powiat Lwów, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, maliniaku, wiśniaku, dereniaku i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Szczerzec zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra alkoholu, którego stopień da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 K;
2. od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 2 K;
3. od jednego hektolitra piwa po 2 K;
4. od jednego hektolitra maliniaku, wiśniaku, dereniaku i miodu po 5 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Szczerzec.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporz. z 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120, część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Szczercu, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Szczercu.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, 18. marca 1906.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 61.

U s t a w a

z dnia 18. marca 1906, o zezwoleniu gminie Radymno, powiat Jarosław, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Radymno zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu, po 8 K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku i t. p., których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, po 8 K;

3 od jednego hektolitra piwa po 2 K;

4. od jednego hektolitra miodu po 4 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Radymno.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120, część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Radymnie a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Radymnie.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, 18. marca 1906.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 62.

U s t a w a

z dnia 18. marca 1906 o zezwoleniu gminie Alwernia (powiat Chrzanów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Alwernia zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 Koron;

2. Od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, śliwowicy, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 Koron;

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 10 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Alwernia.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach w których po myśli §. 6. ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120, część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Alwerni, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. fund. propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Alwerni.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, 18. marca 1906.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 63.

U s t a w a

z dnia 17. marca 1906, o zezwoleniu gminie miasteczka Kałusza na pobór opłaty gminnej od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie m. Kałusza zezwala się pobierać przez lat dziesięć opłatę gminną od czynszów najmu każdej nieruchomości znajdującej się w obrębie gminy a podlegającej podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata wynosić ma 4 halerze od każdej zeznanej i w drodze urzędowej stwierdzonej korony czynszu najmu.

Art. III.

Opłacie tej nie podlegają czynsze najmu aż do wysokości 48 koron rocznie.

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do przeprowadzenia poboru tej opłaty uchwali Rada gminna m. Kałusza. Uchwała ta i jej zmiana podlega zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od najbliższego półrocza roku administracyjnego po jej ogłoszeniu.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 17. marca 1906.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.